

ترکمنستان

مترجم: تهمنه مولانا

و تجارت خارجی پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی

در اوایل ۱۹۹۰، تجارت خارجی ترکمنستان کاملاً تحت کنترل دولت مرکزی باقی ماند، طی این دوره، مهمترین شرکای تجاری این کشور همچون گذشته جمهوری‌های سابق شوروی ماندند. ساختار تجارت در نظارت بخش بازرگانی ترکمنستان، هدف اصلی سیاستگذاری‌های دولت حفظ و گسترش بازارهای خارجی برای گاز، فرآورده‌های سوختی، الکتریسیته و پنبه است. درست پیش از استقلال، دادوستد با سایر جمهوری‌های شوروی ۹۳ درصد از صادرات ترکمنستان و ۸۱ درصد از واردات آن محاسبه شده بود. در میانه دهه ۱۹۹۰ شرکای اصلی بازرگانی کشور شامل روسیه، قزاقستان، ازبکستان و سی‌آی‌اس (جمهوری‌های تازه استقلال یافته) ۱ و آلمان و کشورهای اروپای شرقی خارج از سی‌آی‌اس می‌شد. در ۱۹۹۰ قریب به ۲۷ درصد از صادرات محصولات معدنی، ۶ درصد محصولات صنایع شیمیایی، ۴۶ درصد برخی شکل‌های نخ پنبه‌ای، و ۱۷ درصد تولیدات فرآورده‌های غذایی بود.

در ۱۹۹۱ اقلام بزرگ واردات ترکمنستان: غنا (۱۷ درصد)، محصولات شیمیایی (۶ درصد)، محصولات صنایع روشنایی شامل نساجی (۲۲ درصد) و ماشین آلات (۳۰ درصد) بود. میان کشورهای غربی، ترکمنستان بیشترین کالا را از فنلاند، فرانسه و ایتالیا در سال ۱۹۹۲ وارد کرد.

در ۱۹۹۰، کل کسر بودجه ۵۰۰ میلیون دلار بود، که به ۳۰۰ میلیون دلار در سال ۱۹۹۱ کاهش پیدا کرد. در سال ۱۹۹۲، کسری بودجه‌ی روسیه، شریک اصلی بازرگانی ترکمنستان، رقمی در حدود ۳۸ میلیون دلار اعلام شد. آن سال ارزش صادرات به روسیه ۵۲/۷ درصد از ارزش واردات از روسیه، یعنی بالاترین حجم میان شرکای آسیای مرکزی روسیه بود. به عنوان صادرکننده‌ی سوخت، در میانه‌ی دهه‌ی ۱۹۹۰ ترکمنستان موازنه‌ی مثبت بازرگانی را در قیمت‌های جهانی حفظ کرد.

در ۱۹۹۳، شرکاء اصلی واردات سی‌آی‌اس (به ترتیب حجم واردات) روسیه، آذربایجان، ازبکستان، اوکراین، و تاجیکستان به شمار می‌رفتند. مشتریان اصلی سی‌آی‌اس (به ترتیب حجم صادرات) اوکراین، روسیه، ازبکستان، قزاقستان و گرجستان بودند. روسیه به همان منوال قبل در دوران شوروی تجارت با ترکمنستان را ادامه داد، گرچه در ۱۹۹۲ داد و ستد با سایر جمهوری‌ها به لحاظ معضلاتی در جمع‌آوری پرداخت‌ها و سایر عوامل محدود یا قطع گردید. تجارت جمهوری‌های مرکزی آسیا به‌طور سنتی بیشتر از یکدیگر با روسیه انجام می‌شد.

در دهه‌ی آغازین استقلال چون چندین محصول مشابه در جمهوری‌ها تولید می‌شدند، داد و ستد میان آن‌ها کاهش یافت، مثلاً؛ پنبه و گاز فرآورده‌های شاخص هر دو کشور ترکمنستان و ازبکستان به شمار می‌رفتند. به دلیل ویژه شدن تولید پنبه و گاز طبیعی، ترکمنستان درصد بزرگی از غذای مصرفی را وارد می‌نماید. در سال ۱۹۹۱ این جمهوری ۶۵ درصد از گندم و حبوبات مصرفی ۴۵ درصد از شیر و محصولات روزانه، ۷۰ درصد از سیب زمینی، و ۱۰۰ درصد از شکر خود را وارد کرد.

صادرات پنبه‌ی ترکمنستان از الگوی کشورهای آسیای مرکزی پیروی می‌کند. دولت‌های این کشورها قیمت پنبه را برای بازرگانی با همسایگان شان در آسیای مرکزی تا حد بازرهای جهانی بالا برده‌اند، در عین حال برای پنبه‌شان در بازارهای دنیا به دلیل کیفیت نسبتاً پایین و شرایط نامطمئن تحویل، تخفیفاتی قائل شده‌اند. از سال ۱۹۹۱، کشورهای آسیای مرکزی صادرات پنبه‌ی خود را تا ۲ برابر به کشورهای

خارج از سی‌آی‌اس افزایش داده‌اند که به‌طور تخمینی ۷۰ درصد از کل واردات پنبه‌ی کشورهای اروپای غربی محسوب می‌شود. صادرات به خاور دور و میکزیک نیز افزایش یافته است. در ۱۹۹۲، ترکمنستان قیمت پنبه‌ی صادراتی اش را به ۳۰ درصد با هدف بالا بردن میزان فروش کاهش داد. در واکنش، شورای ملی پنبه‌ی آمریکا از دادن کمک هزینه‌ی محموله‌های پنبه به روسیه خودداری نمود، که حاصل آن تهدید به تعطیلی ۳۵۰ واحد از کارخانجات به علت واردات ناکافی بود.

گاز طبیعی، ۷۰ درصد از صادرات در ۱۹۹۳ بود و در حالی که برنامه‌ریزان انتظار داشتند درآمد سرانه حاصل از فروش گاز در این سال به ۱/۳۰۰ دلار آمریکا رسد، اما با توجه به ناتوانی آذربایجان و گرجستان در انجام پرداخت‌ها پیش‌بینی‌های آنان عقیم ماند. ترکمنستان مانند روسیه، سیاستی برای قطع عرضه‌ی گاز به این کشورها را اتخاذ کرد و لغو آن را منوط به تصویب حساب‌های پیشین اعلام نمود.

در این دوره توافق‌نامه‌هایی بر تعریف‌ها و گمرک تدوین شده بود اما یک "خلاء قانونی" پیرامون رابطه‌ی اقتصادی میان جمهوری‌ها وجود داشت. به لحاظ تکنیکی، اعضای سی‌آی‌اس در تجارت مجاز به تمییز قائل شدن در برابر یکدیگر نمی‌باشند. لیکن کشمکش‌های تجاری بلافاصله در پی فروپاشی آغاز شد. در نتیجه بیشتر جمهوری‌ها از مجموعه‌ی پیمان‌نامه‌های دو طرفه برخوردارند.

در حرکت به سوی آزادسازی تجارت در سال ۱۹۹۳، ترکمنستان عوارض گمرکی واردات ۶۰۰ قلم کالا را منتفی ساخت، که تمامی کالاهای منطقه‌ی سی‌آی‌اس را در بر می‌گرفت. واردات از اتحاد جماهیر سابق شوروی خارج از منطقه‌ی روبل تحریم گردید. تعرفه برای کالاهای صادر شده مربوط به ارزش فیزی جهت افزایش درآمد دولت و جلوگیری از گریز سرمایه بر قوت خود باقی مانده است بنابراین تعرفه برای گاز طبیعی ۸۰ درصد، نفت ۲۰ درصد، مواد شیمیایی ۱۵ درصد می‌باشد. دولت می‌تواند حجم، قیمت و تعرفه‌ی هر نوع صادرات ترکمنستان را تثبیت کند.

در ۱۹۹۳، گاز ۶۶/۲ درصد از صادرات ترکمنستان را به کشورهای سی‌آی‌اس تشکیل می‌داد، پنبه ۲۶/۱ درصد و سایر کالاها ۷/۷ درصد بودند. ترکمنستان دادوستد در حجم بالای پنبه را در مقابل تجهیزات فرآوری نساجی از ایتالیا، آرژانتین، و ترکیه انجام می‌دهد. تقریباً تمامی صادرات پنبه (۲۰ درصد کل صادرات) از سال ۱۹۹۲ بر کشورهای خارج از سی‌آی‌اس معطوف گردیده است. در ۱۹۹۴ ایران ۲۰ هزار تن از نخ پنبه را خریداری نمود، حجمی که انتظار می‌رفت در سال ۱۹۹۵ به پنج برابر برسد. همچنین ترکمنستان مازاد نیروی برق خود را از طریق ایران به فروش می‌رساند. علی‌رغم معضلات پرداخت، وضعیت صادرات ترکمنستان پس از استقلال اساساً بهبود یافته است. بین سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۲، مازاد حساب جاری در کل از ۴۴۷ میلیون دلار به ۹۲۷ میلیون دلار صعود کرد، به همین جهت افزایش در صادرات گاز و پنبه در حقیقت افزایش واردات را جبران کرد. در میانه‌ی ۱۹۹۴، بانک صادرات و واردات ایالات متحده‌ی آمریکا مبلغ ۷۵/۷ میلیون دلار به بیمه‌ی معاملات بازرگانی ترکمنستان تخصیص داد و وزارت کشاورزی ایالات متحده‌ی آمریکا ۵ میلیون دلار در اعتبارات گندم ارائه کرد.

بانک صادرات - واردات ترکیه اعتباری به ارزش ۹۰ میلیون دلار به ترکمنستان داد تا در راستای پوشش دادن به حجم رو به فزونی داد و ستد میان این دو کشور مساعدت نماید. آکریم بانک "زاین هم" ۵ میلیون دلار در اعتبارات بازرگانی برای انواع ماشین‌آلات اختصاص داد.

سرمایه‌گذاری از خارج

در نوامبر ۱۹۹۱، به واسطه‌ی تصویب قوانینی^۲ کشور ترکمنستان رسماً سیستم خود را برای فعالیت اقتصادی خارجی باز کرد. قوانین بعدی در سرمایه‌گذاری خارجی، حمایت، کاهش مالیات، حفاظت از حقوق مادی و معنوی را پوشش داده است. در همین راستا تصویب‌نامه‌ی مهمی با مضمون زمینه‌سازی برای موسسات داخلی جهت شکل‌دهی به سرمایه‌گذاری مشترک خصوصاً از طریق شرکت‌های نفتی خارجی و تخصیص تسهیلات لازم به آن‌ها تدوین گردید. فضای آرام و مستعد جمهوری ترکمنستان اسباب جلب سرمایه‌گذاران خارجی را میسر ساخته است. در ۱۹۹۳، بخش‌هایی از کشور شاهد حضور سایت‌های عظیم ساخت و ساز با ۲۶ شرکت خارجی فعال در آن بود. شرکت‌های ترکیه به تنهایی ۶۰ کارخانه برای فرآوری محصولات کشاورزی بنا کردند. علی‌رغم گزارشاتی مبنی بر سستی مقامات رسمی فعالیت‌های اقتصادی در زمینه نقض حقوق بشر، تجاریات متحده جلب شرایط باثبات این جمهوری شده و بر پروژه‌های متعدد و با اهمیتی سرمایه‌گذاری نمودند.

در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰، شرکت‌های امریکایی توجه خاصی بر صنایع نفت و گاز منبذول داشت که در پی آن موافقت‌نامه‌های سرمایه‌گذاری در این حوزه با جمهوری ترکمنستان منعقد ساختند.

موافقت‌نامه‌های خارجی اقتصادی

در فاز شکل‌گیری پس از استقلال، ترکمنستان چندین موافقت‌نامه‌ی کلیدی را با شرکای تجاری خود منعقد کرد. در دسامبر ۱۹۹۱، از میان جمهوری‌های آسیای مرکزی این ترکمنستان بود که نخستین موافقت‌نامه‌های مشارکت را در زمینه‌های بازرگانی، خط آهن و خطوط هوایی، ارتباطات، آموزش و فرهنگ محقق ساخت. شرطی نیز برای داد و ستد پنبه مقابل نفت و اقلامی از سایر کالاهای صنعتی مانند خودروها روسیه میسر گردید. در ایران نیز در ۱۹۹۲ توافق‌نامه‌هایی با مضمون کمک به صنعت نفت و گاز ترکمنستان و پرورش دام، گندم، چغندر قند، و میوه‌جات در مقابل همکاری در به‌بخش پنبه شکل گرفت.

همزمان، ایران حمایت از پروژه‌ی خط لوله‌ی ترکمنستان از ایران به ترکیه را متعهد گردید. پس از اولین توافق‌نامه ترکمنستان با اشتیاق فوق‌العاده ارتباط تجاری خود به ایران را پیگیری نمود.

در سال ۱۹۹۲، ترکمنستان، ایران، آذربایجان، روسیه و قزاقستان سازمان همکاری کشورهای حاشیه‌ی خزر را به هدف رسیدن به توافقات منطقه‌ای پیرامون ماهیگیری، کشتیرانی، حفاظت از محیط زیست و کمک در راستای عملکردهای نفتی و گازی ملل عضو تشکیل دادند.

در سال ۱۹۹۳، ترکمنستان و چین قرارداد گسترش سرمایه‌گذاری نفتی، ارتباطات و نمک‌زدایی از آب را به امضاء رسانیدند.

در میانه‌ی دهه‌ی ۹۰، صندوق بین‌المللی پول از کمک به ترکمنستان به دلیل عدم برداشتن گام‌های مقتضی حقوق بشر برای همکاری اقتصادی امتناع ورزید.

1-CIS: Commonwealth of Independent States

جمهوری‌های تازه استقلال یافته شامل: روسیه، اکراین، بلاروس، ارمنستان، آذربایجان، گرجستان، قزاقستان، قرقیزستان، مولودا، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبکستان.

2- EximBank

3-"On Enterprises in Turkmenistan & On Entrepreneur Activity In Turkmenistan"

/http://countrystudies.us

منبع:

کارآفرینی در گرجستان

کارآفرینی در گرجستان، آن گونه که در بسیاری از کشورها مشاهده می شود توسعه نیافته است. دلیل این کندی در روند توسعه را باید عمدتاً در کمبود منابع اختصاص یافته جهت ترغیب در راستای فعالیت‌های کارآفرینانه در گرجستان تلقی نمود. اف.دی.آی* بسیار پایین است. ازسوی دیگر ساختار مقررات در گرجستان نیز کارآفرینی را تقویت نمی کند و بالعکس در واقع به نحوی اسباب تضعیف کسب و کار در چهارچوب قانون را هم فراهم می نماید.

تا سال ۱۹۹۸، چنانچه یک کسب و کار تمامی مالیات‌های قانونی و تعهدات دولتی را پرداخت می‌کرد، بازده مالی بالاتر از درآمدهای موسسه می‌گردید. رقابت بسیار نامطلوب بوده و در صورتیکه روابط یک واحد کسب و کار با دولت خوب باشد این امکان وجود دارد که از مالیت ها و پرداخت های قانونی آن کاسته یا حتی به کل معاف گردد. تشریفات اداری جهت گشایش یک کسب و کار نسبتاً سهل و ارزان است به طوری که ظرف یک ماه و با صرف هزینه ای حدود ۹۰۰ دلار قابل انجام است. همچنین به واسطه نظام ناقص دادگستری، علی رغم اینکه مقامات دولتی عالی رتبه ای دست‌اندرکار هستند، حمایت و رسیدگی قانونی ضعیفی وجود دارد. هرچند هزینه ی حمل به گرجستان زیاد نیست، حقوق کمرگی پیچیده اند و گویی نهاد ذیربط به عنوان مجموعه جداگانه از دولت عمل می کند.

*FDI: Foreign Direct Investment

کارآفرینی در ازبکستان

از هنگام استقلال در سال ۱۹۹۱، ازبکستان روند دگرگونی کندی جهت اقتصاد بازار آزاد که حامی نگاه های خصوصی می باشد را پیموده است. ازبکستان در فرآیند اصلاحات بسیار محتاط بوده لیکن موفق ترین از میان کشورهای اتحاد جماهیر شوروی سابق از لحاظ عملکرد خروجی بوده است. اقتصاد ازبکستان برحسب درون ساختارهایش، سیاست های مالیاتی، هزینه های آموزشی و تامین اجتماعی به خوبی اداره شده است.

اقلام صادراتی شاخص این کشور پنبه و طلا می‌باشند. پایتخت پیشین اتحاد جماهیر شوروی سابق در ازبکستان واقع شده بود. به همین علت، ازبکستان از درون ساختار فیزیکی استواری برخوردار می‌باشد. تنها خط هوایی بین المللی رقابتی به ازبکستان تعلق دارد. شبکه‌ی حمل و نقل داخلی و کانال های آبیاری متعدد در اقتصاد پنبه فاکتور مهمی شمرده می شوند. درحال حاضر، در کشورهای آسیای مرکزی، مبانی حقوقی و مقررات مربوط به فعالیت های کارآفرینانه برابر با سایر صورت های کسب و کار شکل گرفته است. دولت سیاستی را در مسیر آزادسازی نظام اقتصادی، به هدف بهبود تعهدات کسب و کار و دیگر نوآوری در این حیطه تدوین نموده است.

ازبکستان شرایط و مقررات حقوقی برای جذب و بهره‌وری از سرمایه های خارجی وضع کرده و دولت این کشور بالغ بر ۴۰ ماده قانون در جهت تعدیل فرآیند خصوصی سازی و جلب سرمایه اتخاذ نموده است. چنین به نظر می رسد که ازبکستان در حصول به یک اقتصاد کاملاً آزاد، رویکردی تدریجی را در پیش گرفته و بی تردید می‌توان آن را کشوری مناسب برای ایجاد نگاه‌های اقتصادی نوپا محسوب کرد. یکی از اشکالات عمده‌ی فعلی، تعلق نظام بانکی به دولت است، اما ازسوی دیگر بهره مندی از یک درون ساختار فیزیکی نیرومند، حمایت آموزشی و جمعیت معقول ۲۶ میلیون نفری از مولفه های مهم برای ترقی به شمار می روند.

کارآفرینی در آذربایجان

عمده بازارهای صادرات آذربایجان را ایران، روسیه، گرجستان و ترکیه تشکیل می‌دهند و در مقابل بازارهای واردات آن ترکیه، امارات متحده‌ی عربی، اوکراین و آلمان می باشند. اقلام صادراتی این کشور فرآورده‌های صنایع نفتی، شیمیایی، نساجی، ماشین آلات، تجهیزات و موادغذایی بوده و اقلام وارداتی را بیشتر محصولات غذایی، ماشین آلات و تجهیزات، مواد اولیه صنایع روشنایی و نیز مواد شیمیایی شامل می شود.

کارآفرینان همواره با چالش تباهی و خطا مواجه هستند. این در حالی است که گزینه های تامین مالی و سرمایه گذاری در آذربایجان بسیار محدود می باشند. شاید صنایع ساختمانی از سریع‌ترین بازار رشد برخوردار باشند. نفت و اخیراً گاز، دارائی اصلی کشور آذربایجان جهت بقا محسوب می گردند. به هر حال تغییرات کند اقتصادی به موازات کشمکش‌های جغرافی-سیاسی با ارمنستان، موانع اصلی برای پیوستن به اتحادیه اروپا هستند. به منظور موفقیت، آذربایجان ناگزیر است تا ثروت نفتی خود را سرمایه‌ای قرار دهد برای حمایت صنایعی که از آن ها غفلت ورزیده است. بدون آب، انرژی و شبکه ی کارآمد توزیع چنین به نظر می رسد که آن صنایع ناگزیر سرمایه‌ی مورد نیاز خود را از منابع بین المللی تامین کنند.

منبع: www.internationalentrepreneurship.com

لبنان

مترجم: تهمنه مولانا

کارآفرینی در لبنان

فعالیت نورسته ی کارآفرینی در لبنان از سایر کشورهای پیشگام خاورمیانه فاصله ی چندانی ندارد. از زمان جنگ جهانی تلاش هایی از سوی دولت برای کمک به کسب و کارهای کوچک و متوسط و افراد مشتاق راه اندازی کسب و کار صورت گرفته است.

تامین مالی برای کارآفرینان خرد (با فعالان ضعیف اقتصادی) و میسر

ساختن امکان ثبات در سرمایه گذاری این گروه یکی از نقاط اصلی توجه به سیاست گذاران اقتصادی لبنان به شمار رفته است. ابتکار عمل هایی نیز در راستای بالا بردن ظرفیت های سازمانی بانک های تجاری خصوصی برای اجرای پروژه های سرمایه گذاری خرد در خاورمیانه اتخاذ شده است.

در لبنان درصد مردانی که کسب و کار راه اندازی می کنند به مراتب بیش از زنان است. لیکن شمار قابل توجهی از زنان هستند که درگیر فعالیت های کارآفرینی می باشند. زنان لبنانی گرایش به آغاز کسب و کارهایی را دارند که بیشتر حول محور فروش کالاها ی مصرفی و اجناس داخلی است و کمتر درگیر راه اندازی شرکت های خدماتی می باشند.

ائتلاف کسب و کار کوچک و متوسط^۱ از سال ۲۰۰۴ برنامه ریزی شد و به اجرا درآمد. هدف از آن نیز برآوردن نیازهای بنگاه های اقتصادی کوچک و متوسط از طریق مساعدت مراکز توسعه ی کسب و کار می باشد. شماری از مقررات و قوانین از سوی دولت جهت جلب سرمایه گذاری مستقیم خارجی^۲ در لبنان وضع و حمایت شده است که برخی به موضوع مالکیت معنوی، ضد دامپینگ^۳، و حقوق رقابت مرتبط می باشند. شکل های قانونی کسب و کار در لبنان مشتمل بر شرکت های؛ تضامنی، مالکیت مشاع، سهامی، مرکزی، مستثنا از قانون^۴ می باشد. قانون های وضع شده درباره ی ورشکستگی سبب می شود تا کسب و کارها تا حد امکان از مخاطره پرهیز نمایند. حل و فصل دعاوی بازرگانی در این کشور بین ۳ ماه تا ۵ سال به طول می انجامد. از منابع تامین وجه برای بنگاه های اقتصادی می توان به؛ سهامداران بر موسسات کوچکتر، وام هایی از سیستم بانکداری تجاری، بانک های سرمایه گذاری، موسسات سرمایه گذاری بازرگانی، وام های یارانه مند^۵ از سوی بانک مرکزی، وام های خرد از ان.جی.او^۶ها (سازمان های غیردولتی) و غیره اشاره کرد.

دسترسی به سرمایه های مخاطره آمیز، سرمایه گذاران فرشته، یا بانک های سرمایه گذاری بی نهایت نادر به نظر می رسد. موسسات مالی رغبتی به فراهم نمودن سرمایه جهت شرکت های نوپا و خصوصاً در مرحله ی رهایی از انهدام آن ها ندارند.

تهیه ی ضمانت مناسب جهت موضوعات وام و وثیقه، موجبات بالا بردن ارزش اعتبار در لبنان می شود. وام های بلند مدت همیشه هم در دسترس نیستند و ممکن است میزان وثیقه از ۲۰۰ درصد تا ۳۰۰ درصد از کل وام تعیین شود.

سرمایه ی مخاطره پذیر در لبنان صرفاً در بخش خصوصی تجربه می شود، در حالی برای مشاغل ویژه ای نظیر هتل، رستوران و املاک و مستللات هدف گیری شده است.

1- Integrated SME

2- Foreign Direct Investment

3- Anti Dumping

فروش کالا در بازار خارج به قیمتی ارزان تر از بازار داخل – رقابت مکارانه

4- Partnership, co- partnership, joint stock, holding, offshore company

5- subsidized

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

امارات متحده عربی

کارآفرینی در امارات متحده ی عربی

دبی در قلب صحرا واقع شده است لیکن واجد کلیه ی شاخصه های یک شهر توسعه یافته ی غربی همچون؛ آزاد راه های گسترده، لوکس ترین هتل های روی کره ی خاکی، آسمان خراش های متعدد می باشد. که به واسطه ی ذخایر نفتی و سیاست باز دیپلماتیک حتی تحت رژیم پادشاهی میسر گردیده است. بالغ بر ۷۵ درصد از کارگران غیر بومی (بیشتر از بنگلادش، پاکستان، مالزی، اندونزی) می باشند که بیش از ۹۶ درصد مسلمان و عرب زبان هستند در عین حال انگلیسی نیز کاربری زیادی دارد.

افزون بر ۲۰۰ کارخانه در "مرجتم جبل علی"، مشتمل بر یک بندر منطقه ی ویژه ی اقتصادی که به منظور تولید و توزیع تدارک دیده شده، به فعالیت مشغولند در حالی که تمامی کالاها برای صادرات مجدد و یا انتقال به کشتی از معافیت ۱۰۰ درصد گمرکی بهره مند می شوند.

یک کارخانه ی اصلی با واحد های همراه نمک زدائی آب، یک ذوب آلومینیم، و یک واحد ساخت فولاد امکانات مهم مجموعه به شمار می روند. به جز در منطقه ی آزاد تجاری، امارات متحده ی عربی حداقل به ۵۱ درصد مالکیت خصوصی داخلی در تمامی عملیات کسب و کار در کشور به عنوان بخشی از تلاش خود برای قرار دادن امارات در جایگاه یک پیششار نیازمند است. یکی از واقعیت های جالب در

امارات متحده ی عربی این است که آنان نقش زنان در عرصه های کسب و کار جهانی راه، گرچه یک جامعه ی اسلامی محسوب می شوند، با جدیت ترغیب نموده و بالا می برند.

